

Μ' ἀντὰν νὰ πάω ἔσ-σω μου τῶαί νά 'ρι 'ς τὰ καλά της
'τῶαί νὰ μοῦ κοντοσωρευτῇ, νὰ μοῦ γλυκοσυντύδῃ
ξηγάν-ρω τὸν παπᾶ Γιωρκῆν τῶαί τὴν παππαδωσύνην
τῶαί 'πὸν 'ποζαύλιν τῶαί σταχτὸς γινίσκονται καμίνιν
Δ. Λιπέρτ., ἐνθ' ἄν., 2.98.

Κάμνουσιν τῶαί τὴν γῆν πηγῆν, σγοιὰν γλυκοσυντυχάν-
ρουν
τῶαί τῶεῖνες πκιὸν θαρροῦσιμες, γιὰτὶ τοὺς ὀρκομῶν-ρουν
βάλ-λουνσιν 'φτίν 'ς τὰ ψεύτικα τὰ λόγια ποὺ σκοτών-ρουν
ἐνθ' ἄν., 3.100. Συνών. βλ. εἰς γ λ υ κ ο σ α λ ι ᾶ ζ ω.

γλυκοσυντύχεμα τό, ἀμάρτ. γλυκοσύντ'ξεμαν Πόντ.
(Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο σ υ ν τ υ χ ε ὦ ω.
Τὸ ὀμιλεῖν, διαλέγεσθαι μετὰ μειλιχιότητος.

γλυκοσυντύχευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. γλυκοσύντ'ξευτος
Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γλυκοσύντ'ξευτον Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο σ υ ν τ υ χ ε ὦ ω.
'Ο εὐπροσῆγορος, γ λ υ κ ο μ ῖ λ η τ ο ς ἐνθ' ἄν.: Ντὸ
γλυκοσύντ'ξευτος γυναικα ἐν'! Τραπ. || Ἄσμ.

Μικρὸν καὶ γλυκοσύντ'ξευτον, κόκκινον πιπερόπον,
γιὰ ἔλα ἔμπα 'ς σὸ χορόν, ἔμπα καὶ 'ς σὸ χερόπο μ'
Πόντ. Συνών. γ λ υ κ ο μ ῖ λ η τ ο ς, γ λ υ κ ο σ ὅ ν τ υ -
χ ο ς.

γλυκοσυντυχεύω ἀμάρτ. γλυκοσυντ'ξεύω Πόντ.
(Οἶν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ἀμάρτ. ρ. σ υ ν τ υ -
χ ε ὦ ω.
Γ λ υ κ ο σ υ ν τ υ χ α ῖ ν ω, τὸ ὅπ. βλ.

γλυκοσυντυχία ἡ, ἀμάρτ. γλυκοσυντ'ξία Πόντ.
(Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ο σ ὅ ν τ υ χ ο ς.
'Η γλυκεῖα ὀμιλία, εὐπροσηγορία.

γλυκοσύντυχος ἐπίθ. Πόντ. ('Ινέπ.) γλυκοσύντυχος
Θράκ. γλυκοσύντυχο Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο σ υ ν τ υ χ α ῖ ν ω. 'Η λ. καὶ εἰς
Δουκ. ὑπὸ τὸν τύπον γλυκοσύντυχος.
Εὐπροσῆγορος, γ λ υ κ ο μ ῖ λ η τ ο ς.

γλυκοσυντυχώνω ἀμάρτ. γλυκοσυντ'ξώνω Πόντ.(Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ἀμάρτ. ρ. σ υ ν τ υ -
χ ὦ ν ω.
Γ λ υ κ ο σ υ ν τ υ χ α ῖ ν ω, τὸ ὅπ. βλ.

γλυκοσφίγγω Ζάκ. — Κ. Παλαμ., Τάφ.², 55 Δ. Σο-
λωμ., Πόρφ., 7.14 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ φ ῖ γ γ ω.
Σφίγγω, ἐναγκαλίζομαι τινὰ περιπαθῶς ἐνθ' ἄν.: Ποιήμ.
Τόσο τὸ γλυκόσφιγγες, | σὰ νὰ 'θελες νὰ χτίσης
μὲ τ' ἀγκάλιασμα ναὸ | καὶ μέσα νὰ τὸ στήσης
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

"Οπου τὸν ἐγλυκόσφιγγε καὶ τοῦ γλυκομιλοῦσε
Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

γλυκοσφιχταγκαλιάζω ἐνιαχ. Μέσ. γλυκοσφιχτα-
γκαλιάζομαι Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ φ ι χ τ α γ κ α -
λ ι ᾶ ζ ω.

Σφιχταγκαλιάζω περιπαθῶς, ἐνιαχ.: Ἄσμ.

"Αουρε, μείνε νὰ γευτῇς καὶ νὰ σπεροκαῖσης,
νὰ γλυκοσφιχταγκαλιάστῃς κορμὶ καντιοπλασμένο
Κάρπ.

γλυκοσφυρίζω Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ φ υ ρ ῖ ζ ω.

Σφυρίζω κατὰ τρόπον εὐάρεστον, μελωδικόν: Γροικᾶς
εἶδα ὁμορφα ποὺ γλυκοσφυρίζει ὁ δελχανής; Δουλιὰ νὰ
κάμῃ ὁμως δὲ γατέει. || Ἄσμ.

Ν' ἀκούγω τοῦ βοσκάρου ὁδὲ γλυκοσφυρίζῃ,
ὁδὲ 'παντᾶ τὰ πρόβατα κι ἀπὸν τ' ἀποτσακίζῃ
(ἀποτσακίζῃ = μεταστρέφῃ πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν).

γλυκοσφυριχτής ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. γλυκοσφυρίστρα Θ.
Γρυπάρ., Βοσκοπ., 51.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὅ ς καὶ τοῦ οὐς. σ φ υ ρ ῖ χ τ ῆ ς.
'Ο σφυρίζων κατὰ τρόπον εὐάρεστον, μελωδικόν.

γλυκοσώματος ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γλυκοσώματη Π.
Βλαστ., Ἀργ., 47.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὅ ς καὶ τοῦ οὐς. σ ὤ μ α.

'Ο ἔχων ὠραῖον σῶμα: Ποίημα.

"Ω κόρη γλυκοσώματη, λαλήτρε τραγουδιῶνε,
ποὺ 'ς τὰ καστριά δασκάλενε τοῦ γέρον 'Ομήρου ἡ λύρα.

γλυκοταγίζω Ἡπ. γλυκοταῖζω Μεγίστ.—Κ. Παλαμ.,
'Ασάλ. Ζωή, 12 Σ. Σκίπ., Ἀγ. Βαρβάρ., 116.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. τ α γ ῖ ζ ω.

Τρέφω μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, στοργῆς, μερίμνης ἐνθ'
ἄν.: Ἄσμ.

Πουλλάκι μ' ἀκνήγητο, ποιός θὰ σὲ κνηγήσῃ,
ποιός θὰ σὲ βάλλῃ 'ς τὸ κλουβὶ νὰ σὲ γλυκοταγίσῃ;
Ἡπ. || Ποιήμ.

Κλώ, Κλώ! Σὰ μάννα στοργικὰ

φωνάζει τὰ παιδιὰ της

νὰν τὰ γλυκοταῖσῃ

Σ. Σκίπ., ἐνθ' ἄν.

"Αλλοὶ ἀγαποῦν τὰ ντροπαλὰ καὶ τὰ μικρούλια,
μέσ' 'ς τὰ κλουβιά γλυκοταῖζον τὰ πουλλάκια,
μέσ' 'ς τοῦ περιβολιοῦ στολίζονται τὰ γιούλια
καὶ πίνουν τὸ νερὸ ποὺ κελαηδεῖ 'ς τὰ ρυάκια
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

γλυκοταράζω (I) Κ. Παλαμ., Ὑμν. Ἀθην., 97.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. τ α ρ ᾶ ζ ω.

Διαταράσσω κατὰ τρόπον ἥπιον καὶ ἀπαλόν: Ποίημα.

"Αλλη ἀκριβώτερη μὲ πιδ σοφὰ στολίδια,
καὶ κύκνος γλυκοτάραζε τῆς λίμνης τὰ νερά.

γλυκοταράζω (II) ἀμάρτ. Μέσ. γλυκοταράζομαι Κε-
φαλλ.

Ἐκ τοῦ γ λ υ κ ὅ, οὐδ. τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὅ ς, ὡς οὐς.
λαμβανομένου, καὶ τοῦ ρ. τ α ρ ᾶ ζ ω.

Ταράσσομαι, προσβάλλομαι ἀπὸ τὸ γ λ υ κ ὅ, τὴν ἐπι-
ληψίαν. Συνών. γ λ υ κ ῖ ᾶ ζ ω 4α, γ λ υ κ ο π ῖ ᾶ ν ω 2,

